

בביתנו במדבר/ מאיר שזו

"הוא הניח את כיכר הפחם על קרש, שסיפק מאנו את האבק הנשיבות-
 פה ובטפוחות-י נמרצות והציב על שני פחים ריקים, חתך קצה אחד
 ונתנו לי - "תאכף-תאכף, רפאף, תברסם לך את הנשיקה בנתיים" -
 וחפר בבשר הפחם אחיזה עמוקה. תחילה באצבעותיו ואחר-כך
 בטונבאר, האיזמאל הרחב שזו. ואז, בקפדנות גדולה ובסדר קבוע, מיאל
 את החלף שנוצר בפחם בפתותים של גבינה מלוחה, בפרוסות של
 עגבנייה טרייה, בחצאים של שני שום, שחילף מקיפתו בגזעת פטיש
 שאין ערוק אעציותה, בזיתים שחורים ובעצמץ של פטרוזיליה, שצמחו
 בכל מקום בחצרו. על כל זאת יצק מחצית הכוס שמן ירוק, שהביא לו
 חברו איברהים, חגיאר ערבי אחד, חוצב אבן מאבו גוש... הוא עטף
 את כיכר הפחם המלאה בשעוונית דקה, פיתף ואטם את הקצוות
 בגומיות והניחה תחת לוח העץ, שעציו הוא יושב כל היום ומסתת בכך
 החלה מלאכת ההכנה האמיתית של הסנדביץ'. תחת כובע גופו של הדוב
 אברהם נמעכו הפחם ותוכנו יחיו, מיצי העגבנייה התערבו במיחותה
 של הגבינה, נמסכו בשמן הזית ובאדים הריחניים של הפטרוזיליה והשום
 וחצרו לכל רווח וחלף בבשר הפחם. בצהריים, כשהגעת לבקרו בשובי
 מבית הספר, הודיע הדוב אברהם: "הארחה מוכנה" וקם באנחה מלוח
 העץ שזו...אתה יודע מה אני אוהב בסנדביץ' הזה? שכל יום אני מכין
 אותו-הדבר וכף יום יש לו טעם קצת אחר."

תנועת הצופים העבריים בישראל (ע"ר) ♦ www.zofim.org.il ♦

הנהגת החוף ♦ הרצל 47, ראשון לציון ♦ טל- 03-6036688 ♦ פקס- 03-6036699
 ♦ hahof@zofim.org.il